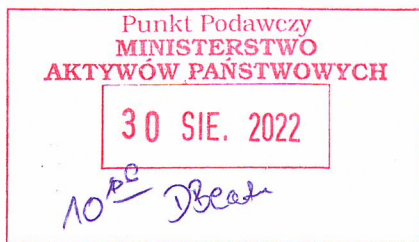
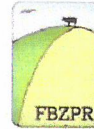
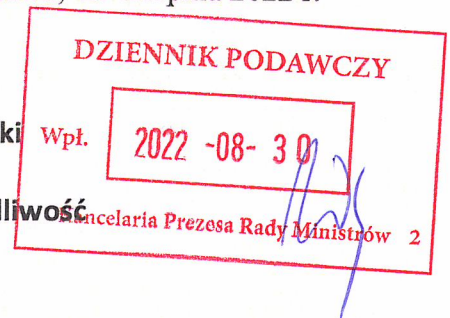


## POLSKA KOALICJA Biopaliw i Pasz Białkowych



Warszawa, 29 sierpnia 2022 r.

Szanowny Pan  
Jarosław Kaczyński  
Prezes  
Prawo i Sprawiedliwość



Szanowny Panie Prezisie,

W związku ze skierowaniem przez Rząd RP pod obrady parlamentarne projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (UD414, druk sejmowy 2541) w imieniu ok. 150 tysięcy gospodarstw rolnych uprawiających rzepak i kukurydzę na biopaliwa oraz setek przedsiębiorstw uczestniczących w krajowym łańcuchu wytwórczym biopaliw pozwalamy sobie zwrócić uwagę Pana Prezesa na niezwykle niekorzystne konsekwencje przepisów tego projektu, który w przyjętym przez Radę Ministrów kształcie doprowadzi do całkowitej zapaści opłacalności uprawy rzepaku i kukurydzy i załamania tej części rolnictwa, a w ślad za nim krajowej branży olejarskiej, górzelniczej i biopaliw. Konsekwencje społeczno – gospodarcze i powstałe na tym tle rosnące niezadowolenie na wsi wraz z coraz bardziej negatywną oceną prac Rządu mogą spowodować efekt równi pochyłej jak chodzi o zmiany postaw rolników, których poparcie było dotąd fundamentem rządów Zjednoczonej Prawicy. Jeszcze można do tego nie dopuścić, czego analogicznym przykładem była próba wprowadzenia tzw. „piątki dla zwierząt”. **Sprawa projektu ustawy demolującej polskie biopaliwa rozeszła się już szerokim echem wśród producentów rolnych i wzbudza ich ogromne niezadowolenie z powodu spodziewanego ograniczonego w sposób znaczący popytu na ich produkcję. To z kolei wiązać się będzie wprost ze spadkiem opłacalności a w dalszej konsekwencji drastycznym zmniejszeniem zasiewów i produkcji rzepaku w Polsce w następnych latach.**

Przedmiotowa nowelizacja ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych przewiduje bowiem praktyczne zmniejszenie zużycia polskiego biodiesla na cele realizacji tzw. Narodowego Celu Wskaźnikowego przez podmioty paliwowe, co przełoży się wprost na spadek zapotrzebowania na ok. 1 mln ton nasion rzepaku. Polska jest trzecim

*Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych jest platformą organizacji branżowych inicjującą działania w imieniu i na rzecz krajowego łańcucha wytwórczego biokomponentów i biopaliw ciekłych*

adres do korespondencji:  
Krajowa Izba Biopaliw, 00-684 Warszawa, ul. Wspólna 56  
Tel.: 00 48 22 628 38 08, e-mail: [info@kib.pl](mailto:info@kib.pl)

producentem rzepaku oraz piątym producentem kukurydzy w Europie, co stało się dzięki konsekwentnej polityce w zakresie biopaliw zapoczątkowanej w 2006 roku przez Rząd Pana Prezesa przyjęciem obecnie nowelizowanej ustawy. Uprawa rzepaku jest obecnie jedną z ważniejszych i najbardziej rozpowszechnionych specjalizacji krajowej produkcji rolniczej i jego przerób w Polsce stanowi kluczowe źródło oleju spożywczego, a jednocześnie biopaliw oraz pasz wysokobiałkowych dla zwierząt gospodarskich. Ograniczenie popytu na olej rzepakowy ze strony polskiej branży wytwórczej biodiesla, która obecnie produkuje ok. 1 mln ton paliw ciekłych w Polsce, przy jednocześnie możliwym przez ustawę zmniejszeniu zapotrzebowania na krajowy bioetanol, w krótkim czasie doprowadzi do załamania opłacalności upraw rolnych w Polsce destabilizując sytuację ekonomiczną ponad 150 tysięcy gospodarstw towarowych dostarczających surowce pod potrzeby branży olejarskiej i spirytusowej.

Ustawa jedynie w sposób negatywny może wpłynąć także na kwestie bezpieczeństwa paliwowego Państwa, ponieważ proponuje się w niej nie tylko istotne, wręcz podważające dalszy praktyczny sens jego funkcjonowania, obniżenie Narodowego Celu Wskaźnikowego, ale jednocześnie umożliwia koncernom paliwowym większą jego realizację poprzez niewytwarzane obecnie w Polsce, a zatem importowane, inne rodzaje biokomponentów (tzw. biowęglowodory ciekłe). Pod płaszczykiem promocji nowych technologii i optymalizacji kosztowej produkcji paliw ciekłych w Polsce, gdzie dodatkowy koszt biokomponentu w szczytowych momentach wynosił od kilku do kilkunastu groszy na 1 litr paliwa na stacjach przy cenie ponad 7,5 zł / litr, próbuje się zniweczyć kilkanaście ostatnich lat rozwoju branży w Polsce, u podstawy której stoi rodzime rolnictwo i byt rodzinnych gospodarstw rolnych, a które do tej pory tak mocno wspierały politykę obecnego Rządu. A to przecież dzięki właściwym decyzjom Pana Prezesa i Rządu pod Pana przewodnictwem nastąpił rozwój w Polsce sektora biopaliw, a wraz z nim krajowego rolnictwa. **Od 2007 roku zbiory rzepaku uległy potrojeniu, z kolei podaź rodzimej kukurydzy wzrosła z ok. 1 mln ton ziarna do ponad 8 mln ton, jakie jest szacowane w bieżącym sezonie. Dorobek ten można niestety łatwo zaprzepaścić i zniweczyć, do czego wydaje się niestety zmierzać omawiana propozycja nowelizacji ustawy.**

Podkreślenia wymaga również fakt, że polskie biopaliwa mogą być istotnym elementem tego, co Rząd RP nazywa derusyfikacją zaopatrzenia kraju w energię. Przynajmniej bowiem 1 mln ton ropy mniej Polska może zużywać dzięki krajowym biopaliwom.

Ogromne emocje i wątpliwości budzi jednocześnie sam tryb procedowania ustawy, ponieważ projekt – bez konsultacji społecznych i uzgodnień międzyresortowych – trafił bezpośrednio pod obrady Rady Ministrów i został upubliczniony kilkanaście dni po jego przyjęciu. Sugerować to może, że interes rolnika i branży biopaliw a priori został przez Rząd RP pominięty na rzecz interesów firm paliwowych, których rekordowe zyski mają dzięki tym propozycjom szansę na kolejne zwwyżki – kosztem polskiej wsi, rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego.

Ujawnienie w pełni negatywnych konsekwencji tej ustawy w kolejnym sezonie podczas przyszłorocznych żniw będzie dodatkowo podgrzewać i tak gorące już nastroje na wsi i wywoła kryzys w tej części sektora rolnego, w której dzięki właśnie biopaliwom dotąd nie występował. Kryzys wywołany tą decyzją będzie tym dotkliwszy, że tegoroczne zbiory rzepaku w Polsce są rekordowe, a wysoka podaż roślin oleistych oraz olejów roślinnych w Europie i na świecie dodatkowo ogranicza presję cenową, co już doskonale widać po bieżących cenach skupu surowca w kraju. Cena rzepaku spadła o połowę, rolnicy czekają na zwwyżkę cen, a ta może nie nastąpić gdyż ustawa eliminuje przynajmniej połowę rynku rzepaku produkowanego na cele paliwowe. Z drugiej strony, mamy rosnące koszty środków do produkcji rolnej, w tym nawozów, energii, paliwa rolniczego oraz kosztów pracy. To doprowadzi do katastrofy gospodarczej nie tylko setek tysięcy producentów rzepaku i kukurydzy, którzy razem stanowią ważny udział w strukturze gospodarstw rolnych, a ich produkcja w strukturze zasiewów, lecz również presję do zwiększania areалу zbóż podstawowych, co będzie wywoływać jeszcze większą negatywną presję cenową dla tych surowców.

Dodatkowe osłabienie zdywersyfikowanego dzięki zakładom wytwórczym biokomponentów krajowego łańcucha dostaw paliw ciekłych wzmaga jednocześnie wątpliwości dotyczące celów i faktycznych intencji ustawy, które wydają się stać całkowicie w opozycji do towarzyszącego jej uzasadnienia. Niejasny i całkowicie nietransparentny tryb procedowania ustawy przez Rząd RP, w szczególności wprowadzone na samym posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 2 sierpnia br. kluczowe i zarazem tak szkodliwe zmiany do projektu przedłożonego przez Ministra Klimatu i Środowiska, co do których nie przyznaje się żaden z resortów, wzmagają tylko spekulacje odnośnie źródła i inspiracji złych rozwiązań. Rozwiązań, co podkreślamy, z których mogą się cieszyć jedynie wrogowie Polski i tego co, polskie. Przedmiotowe działanie jest całkowitym zaprzeczeniem działań obecnego Rządu na rzecz uniezależniania się polskiej gospodarki od importowanych źródeł paliw a także repolonizacji polskiej gospodarki, której to filarem miał być rodzimy przemysł, w tym sektor rolno-spożywczy.

Dlatego właśnie zwracamy się z prośbą do Pana Prezesa, aby sytuację tę nie tylko wyjaśnić, ale przede wszystkim doprowadzić do korekty kluczowych, skrajnie niekorzystnych przepisów nowelizacji ustawy tj.:

- pozostawienie dotychczasowego poziomu minimalnego realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w 2023 roku na poziomie 80% (zamiast proponowanych 60%);
- usunięcie z projektu przepisu umożliwiającego faktyczny brak realizacji NCW w 2022 roku poprzez odstąpienie od naliczania kar za ewentualny brak realizacji tego obowiązku przez podmioty paliwowe.

Licząc na zrozumienie Pana Prezesa istoty kwestii, z którą się zwracamy, wyrażamy nadzieję na wsparcie naszych działań w celu odwrócenia tego niekorzystnego scenariusza dla polskiego rolnictwa, jaki wyłania się z przedmiotowej ustawy.



**Wiktor Szmulewicz**  
Prezes Zarządu  
Krajowej Rady Izb Rolniczych



**Juliusz Młodecki**  
Prezes Zarządu  
Krajowego Zrzeszenia Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych



**Mariusz Olejnik**  
Prezes Zarządu  
Polskiej Federacji Rolnej



**Monika Piątkowska**  
Prezydent  
Izby Zbożowo-Paszowej



**Zygmunt Gzyra**  
Prezes Zarządu  
Krajowej Izby Biopaliw



**Mariusz Szeliga**  
Prezes Zarządu  
Polskiego Stowarzyszenia Producentów Oleju



**Mariusz Olejnik**  
Prezes Zarządu  
Spółdzielni Grup „Polski Rzepak i Zboża”



**Rafał Mładanowicz**  
Prezes Zarządu  
Krajowej Federacji Producentów Zbóż



**Krzysztof Nykiel**  
Prezes Zarządu  
Federacji Gospodarki Żywnościowej RP



**Bronisław Wesółowski**  
Prezes Zarządu  
Krajowej Rady Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw



**Łukasz Karmowski**  
Prezes Zarządu  
Związku Gorzelników Polskich



**Krzysztof Nykiel**  
Prezes Zarządu  
Krajowego Związku Plantatorów Buraka Cukrowego



**Marian Sikora**  
Prezes Zarządu  
Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych



**Stanisław Kacperczyk**  
Prezes Zarządu  
Polskiego Związku Producentów Roślin Zbożowych

*W imieniu Polskiej Koalicji Biopaliw i Pasz Białkowych*

*Adam Stepień*

w imieniu  
**POLSKIEJ KOALICJI  
Biopaliw i Pasz Białkowych**

**Adam Stepień**  
Dyrektor Generalny KIB i PSPO

Do wiadomości:

- Mateusz Morawiecki, Prezes Rady Ministrów;
- Henryk Kowalczyk, Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- Jacek Sasin, Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Aktywów Państwowych;
- Anna Moskwa, Minister Klimatu i Środowiska.